[20th August 1960

MR. SPEAKER : I want to remind hon. Members that every one in this House has a duty to perform and that is to express what he feels about the Bill. If hon. Members keep quiet and the Chair goes by what he hears, he cannot be blamed even if the vote goes against the ruling Party. It is the duty of the hon. Members to indicate their preference at the time of voting by raising their voices sufficiently vociferously. I give this warning to hon. Members.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

"That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 20 of 1960), be passed."

MR. SPEAKER : The question is—

11-30 a.m. "That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 20 of 1960), be passed."

The motion was put and carried, and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS PAWN-BROKERS (AMENDMENT) BILL, 1960.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, Sir, I move—

"That the Madras Pawn-brokers (Amendment) Bill, 1960, be taken into consideration."

The Madras Pawn-brokers Act, 1943 (Madras Act XXIII of 1943) was passed in 1943 in order to control and regulate the business of pawn-broking. Subsequently, it was felt that comprehensive legislation was necessary to regulate and control the entire business of money-lending and not merely the business of pawn-brokers. Hence, the Government prepared the Madras Money-lenders Bill, 1955 which included provisions regarding pawn-brokers also. But the Joint Select Committee, which considered the Madras Money-lenders Bill, was in favour of excluding the pawn-brokers from the purview of that Bill. It has, therefore, become necessary to incorporate, in the Madras Pawn-brokers Act, 1943, such of those provisions in the Money-lenders Bill, 1955 as related to pawn-brokers.

2. Opportunity has also been taken to provide, in the Madras Pawn-brokers (Amendment) Bill, *inter alia*, for the cancellation of licence of a pawn-broker in appropriate cases, a right of appeal against the refusal to grant or the cancellation of a licence and to make the pawn-broker answerable for the transactions pending upto the date of cancellation of the licence. Provision has also been made in the Bill regarding the maintenance of registers, etc. by the auctioners, and for requiring the pawn-broker to generally keep the pawned articles in the licensed place of business to facilitate their inspection by the pawner. Provisions of enhanced rates of interest in respect of loans on pledge and for requiring the pawn-broker to specify certain particulars as may be prescribed in the pledge book have also been made. With these few words, I commend the motion for the acceptance of this Honourable House.

20th August 1960]

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Madras Pawn-brokers (Amendment) Bill, 1960, be taken into consideration."

SRI T. SAMPATH: Sir, I move—

"That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of——Members (Members of the Legislative Assembly and——Members of the Legislative Council) to consider the Madras Pawn-brokers (Amendment) Bill, 1960 and that the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee." (The list of names to be furnished later.)

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I second the amendment, Sir.

SRI T. SAMPATH: I have given notice of an amendment, on second thoughts, to my original amendment to the effect that the Madras Pawn-brokers (Amendment) Bill, 1960 may be referred to a Select Committee. With the permission of Hon. Speaker, I may be permitted to move that.

This is an important enactment. It was enacted in 1943. Certain important changes are sought to be made in this amending Bill. It is better that the Bill is fully examined by a Select Committee.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I am agreeable for reference of this Bill to a Select Committee.

MR. SPEAKER: I want to say onething. The amendment which the hon. Member Sri T. Sampath has given notice of says that the concurrence of the other House, Legislative Council, be obtained for setting up a Joint Select Committee of both Houses to consider this Bill.

SRI T. SAMPATH: I have modified that amendment, Sir.

MR. SPEAKER: The hon. Member must give the Speaker a copy of the modified amendment. How am I to know what the hon. Member has got in his mind?

SRI T. SAMPATH: I have suggested a modification to my amendment.

MR. SPEAKER: Hon. Members do not seem to be aware of the Rules. Rules are clear. Hon. Members should give their amendments in time. The amendment of Sri T. Sampath which I am having before me now says that the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both Houses to consider this Bill. It is not so easy. Government can move an amendment now. I will allow it.

SRI T. SAMPATH: An hon. Member of this House has got a right, I think to modify his amendment.

[20th August 1960

Mr. SPEAKER : But the hon. Member must give separate notice for that. I have not received any modified amendment from the hon. Member.

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : I understand that the hon. Member gave notice of a modified amendment to his original amendment. Evidently it has not reached the Hon. Speaker in time.

Under the circumstances I move the following amendment :—

" That the Madras Pawn-brokers (Amendment) Bill, 1960, be referred to a Select Committee consisting of the following members :—

1. Hon. Sri M. A. Manickavelu
2. Sri P. G. Karuthiruman
3. Sri T. Sampath
4. Sri K. S. G. Haja Sheriff
5. Sri S. Khadir Sheriff
6. Sri A. Rathnavel Gounder
7. Sri A. Chinnasami
8. Sri S. Ramakrishna Thevar
9. Srimathi P. K. R. Lakshmikantham
10. Sri N. K. Palanisami
11. Sri D. S. Authimoolam
12. Sri P. S. Chinnadurai
13. Sri S. Ramasami Thevar
14. Sri V. Subbiah
15. Sri K. Anbazhagan "

Mr. SPEAKER : Motion moved—

" That the Madras Pawn-brokers (Amendment) Bill, 1960, be referred to a Select Committee consisting of the following members :—

1. Hon. Sri M. A. Manickavelu
2. Sri P. G. Karuthiruman
3. Sri T. Sampath
4. Sri K. S. G. Haja Sheriff
5. Sri S. Khadir Sheriff
6. Sri A. Rathnavel Gounder
7. Sri A. Chinnasami
8. Sri S. Ramakrishna Thevar
9. Srimathi P. K. R. Lakshmikantham
10. Sri N. K. Palanisami
11. Sri D. S. Authimoolam
12. Sri P. S. Chinnadurai
13. Sri S. Ramasami Thevar
14. Sri V. Subbiah
15. Sri K. Anbazhagan "

20th August 1960]

SRI K. VINAYAKAM : The original amendment has been moved by the hon. Member Sri T. Sampath. First it has got to be put to vote and then only the second amendment on the same subject can be moved.

MR. SPEAKER : I will do it at the time of voting.

SRI K. VINAYAKAM : Can two amendments be moved on the same subject?

MR. SPEAKER : Yes, the hon. Member can move an amendment, if he likes (laughter).

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதை வரவேற்கிறேன். இது ஒரு முக்கியமான மசோதா. ஏற்கனவே கடன் வாங்கியவர்களுடைய நிலைமையைப் பற்றி— அதை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக ஏற்படுத்திய சட்டத்தில் விவா திக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடகு பிடிப்பவர்கள் பலதரப்பட்டவர் களாக இருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போகும்போது நான் சொல்ல விரும்புவது ஒன்றே ஒன்றுதான். அடகு பிடிப்பவர்கள் பலதரப்பட்டவர்களாக இருக் கிறார்கள். சிறு மூலதனத்தை வைத்துக்கொண்டு உயர்ந்த வட்டிக்குப் பவுன் நகைகளை அடகு பிடிக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு பவுனுக்கு 60 ரூபாய், 70 ரூபாய் வரையில் கொடுப்பவர்கள்கூட இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இப்படி அடகு பிடித்த நகைகளை இன்னொரு பாங்கிலோ பண்டிலோ அடகு வைத்துப் பணம் வாங்குகிறார்கள். இப்படி அடகு பிடித்த நகைகளையே திரும்பவும் அடகு வைப்பதைத் தடுக்கவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் உள்ள எட்டாவது ஷரத்து எந்த அளவுக்கு இதைத் தடுக்கும் என்பது புரியவில்லை. இப்படி அடகு பிடித்த நகைகளைத் திரும்பவும் அடகு வைத்ததன் காரணமாக இன்றைக்கு "பாலை பாங்கு" கலைக்கப்பட்டு, அதனுடைய சொத்துக்களைப் பிரித்துவிட வேண்டிய நிலைமை எழுந்தபோது இதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களிடம் அடகு பிடித் திருக்கும் நகைகளை இன்றையதினம் கூட்டுறவு பாங்குகள் கூடத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதனால் தங்கள் பொருளை முன்பு அடகு வைத்தவர்கள் மீட்டுக் கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இனி அடகு பிடிப்பவர்கள் நல்ல மூலதனம் வைத்து இதைச் செய்ய வேண்டும். அடகு பிடிக்கிற பொருள்கள் அவர்கள் கையில் இருக்க வேண்டும். இரண்டாவது தடவையாக அடகு பிடித்தவர்கள் அந்த நகைகளை இன்னொரு வரிடத்தில் அடகு வைக்க வசதி இருக்கக் கூடாது. இதில் இன்ஸ் பெக்ஷனுக்குப் போகும்போது அந்த நகைகள் காட்டப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இரண்டு நாள் நோட்டீஸ் கொடுப் பதனால் அவர்கள் அந்த நகைகளை மீட்டுக் கொண்டு வந்து வைத்திருந்து காட்ட முடியும். திரும்பவும் கொண்டுபோய் அடகு வைத்துவிடமுடியும். அதற்கு வசதி இல்லாதவாறு இந்த

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [20th August 1960

மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டியில் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மாத்திரம் இன்றையதினம் பாலே பாங்கின் காரணமாக அடகு எடுத்த நகைகளைத் திரும்ப அடகு வைத்திருப்பதன் காரணமாகப் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிகாட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே "Pawn Brokers shall not repledge" என்று இருக்கவேண்டும். அவர்கள் திரும்பவும் அடகு வைக்கக்கூடாது என்ற வழிவகைகளை பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அடகு வைப்பவர்களுடைய — பிடிப்பவர்களுடைய நிலைமையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மசோதாவை தீர ஆலோசித்து தக்க திருத்தங்களுடன் கொண்டு வருவதற்காகப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பியிருப்பதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நடைமுறையில் இதில் எவ்வளவோ சிக்கல்கள் எழுகின்றன. அடகு பிடிப்பவர்கள் ரெக்கார்டு பூர்வமாகக் குறிப்பிடப்படுகிற வட்டியைக் காட்டிலும் அதிகமாக வாங்கிக் கொள்ளலாம். உள்ள வட்டிக்கு இன்றைய தினம் பணம் கொடுப்பவர்கள் மிகக் குறைவு. மறைமுகமாக வாங்கக் கூடிய வட்டிதான் அதிகமாக இருக்கிறது. இன்னும் இந்த மசோதாவின்படி அதிகரித்துக் கொடுப்பதானது—இந்தத் தீமை இன்னும் அதிகரித்துவிடுமோ என்று பயப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது.

இன்னொன்று. அடகு பிடிக்கிற நகைகளை அவர்கள் தாங்கள் எந்த இடத்தில் இருக்கிறார்களோ அந்த இடத்திலேயே வைத்துக் கொள்வது என்றால் நகைக்கே ஆபத்து வந்துவிடக்கூடும். ஏனென்றால் இன்றையதினம் அவர்களுக்கு எவ்விதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. ஆகவே அடகு வைத்த பொருளை மீட்கப் போகும்போது சிறு நகைகளாக இருந்தால் உடனே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். பெரிய நகையாக இருந்தால் மறுநாளைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். நகைகள் வைக்கும்போதும், வாங்கும்போதும் எடை போட்டுத்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆக இன்றைய தினம் அடகு பிடித்த நகைகளைத் திரும்பவும் அடகு வைக்கப்படுகிறது என்பது ஒருபுறம் இருக்க — பாதுகாப்புக்காகவும் இன்னொரு இடத்தில் வைக்கப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. பாதுகாப்பு இருந்தால் அதற்கு அவசியம் இல்லை. சொந்த வீடாக இருந்தாலும் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால் பல பான் ப்ரோக்கர்கள் பாதுகாப்பற்ற வாடகை வீட்டில் இருந்து கொண்டெல்லாம் இத் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். ஆகவே அடகு பிடிக்கிற நகைகளை எல்லாம் அவர்களிடமே வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் அது முடியாத காரியமாக இருக்கும். ஆகவே அடகு வைத்த நகைகளை அவர்கள் பத்திரமாக வைப்பதற்கு — தஞ்சை ஜில்லாவில் நெல்லை வைப்பதற்கு சர்க்கார் கோடவுன்கள் கட்டிக் கொடுத்திருப்பதுபோல—ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும். அதற்காக

ஒரு 'லைசென்சு பீ' என்று ஏற்படுத்தினாலும் கூடப் பரவாயில்லை. ஆகவே, இதுபோன்ற பலவற்றைப் பற்றியும் நன்றாக ஆராய்வதற்கு இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதுதான் நல்லது என்று சொல்லிக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL: Mr. Speaker, Sir, I fully support the view that has been expressed by the hon. Member from Shencottah especially in view of the fact that after the fall of the Palai Central Bank, there has come a lot of difficulties for the poor people. I shall also draw the attention of the Government to clause 14-D and request to know whether it is necessary. That relates to maintenance of certain registers by auctioneers and sub-clause (2) gives power to the Sub-Inspector of Police to inspect the registers kept by pawners. I wish to know whether such an important power should be given to a Sub-Inspector. This is a matter which the Government should seriously consider. I would submit to the Hon. Minister that instead of 'Sub Inspector', an R.D.O. or some other inspecting officer of Government might be entrusted with that responsible work. Pawners also should not be harassed by the Police unnecessarily. It is said that the Police Officer can at any time within three years, after the auction of the articles pawned, have the authority to go to the pawners' house and inspect the registers. I would request the Government to seriously consider whether such a provision is necessary.

SRI S. M. ANNAMALAI: இந்த மசோதாவானது செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போவது குறித்து நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதா பூராவையும் நான் படிக்கவில்லை. அப்படியிருந்த போதிலும் ஒரு சில கிளாஸ்களை மட்டும் பார்த்தேன். அப்படி பார்க்கிறபோது க்ளாஸ் 4-ல் வட்டியைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறது. பழைய சட்டத்தைப் பார்த்தால், 1943-ம் வருடச் சட்டத்தைப் பார்த்தால்,

"No pawn broker shall charge interest in respect of a loan on pledge at a rate exceeding 12 per cent."

என்றிருக்கிறது. பழைய சட்டத்தில் 9-3/8 பர்சென்ட் என்றிருக்கிறது. அதை இப்பொழுது அதிகமாக்கி யிருக்கிறார்கள். பழைய சட்டத்தில் 6-¼ பர்சென்ட் என்றிருந்ததை இப்பொழுது 9 பர்சென்ட் என்று வட்டியை மேலும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். வட்டியை உயர்த்த வேண்டியதில்லை. 6-¼ பர்சென்ட், 9-3/8 பர்சென்ட் என்பதே போதும். ஆகவே பொறுக்குக் குழு இதை நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து பார்த்து முடிவு எடுக்க வேண்டும். மணி லென்டர்ஸ் பில் வந்தபோதே இதையும் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். அப்பொழுது சொல்லப்பட்டது, பான் ப்ரோக்கர்ஸ் பில்லில் சேர்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை, தனி மசோதா கொண்டு வரலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இதை அப்பொழுதே கொண்டு வந்திருக்கலாம். இவ்வளவு காலதாமதமாகி வந்தபோதிலும் செலக்ட் கமிட்டி இதை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. SUBBIAH : இந்த லேவாதேவிச் சட்டத்தில், முக்கியமாகப் பல பகுதிகளைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்றையதினம் மார்வாடிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், சாதாரணமாக இன்று சென்னை நகரத்திலுள்ள டாக்ஸிக்காரர்கள் சின்ன வெற்றிலை பாக்கு கடைக்காரர்கள் இவர்களுக்கு 100 ரூபாய் கடன் கொடுத்து விட்டு 200 ரூபாய்க்கு ப்ரோ நோட் எழுதி வாங்கும் செயல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுமட்டுமல்ல. நகையீட்டின் பேரில் வருடத்திற்கு 18 ரூபாய் வட்டி வாங்கு கிறார்கள் என்றால், இது மிகக் கொடுமையான முறையல்லவா? இப்படிப்பட்ட பல முக்கியமான சம்பவங்களைப் பொறுக்கு கமிட்டி பரிசிலனை செய்து பார்த்து இந்தமாதிரி பெரிய நகரங்களில் வட்டி வாங்கப்படுவதைப் பார்த்தால் லேவாதேவி முறைக்கே ஹானி விளைவிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. சாதாரண ஏழைகள், சின்ன வியாபாரிகள், டாக்ஸிவாலாக்கள், ரிக்ஷாவாலாக்கள் இவர்களைப் போன்றவர்களுக்கு இனியாவது விமோசனம் கிடைக்கத் தக்க முறையில் செலக்ட் கமிட்டி இந்த மசோதாவைப் பரிசிலனை செய்து முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அடகுக் கடைக்காரர்களின் பாதுகாப்பிற்காகக் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிற இந்த திருத்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போவது பொருத்தமே. இந்தத் திருத்தங்கள் பலவற்றிற்கும் அவசியமில்லை என்பதுதான் என் கருத்து. இந்தக் கருத்துக்களை விரிவாக செலக்ட் கமிட்டியில் எடுத்துச் சொல்ல வசதி யிருக்கும். இருந்தாலும் இங்கு ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி குறிப்பிடவேண்டுமென்றுதான் நான் பேச எழுந்திருக்கிறேன். உதாரணமாக, இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டு வரப் படுவது, துர்பாக்கியகரமான நிலையில் இருக்கிற, அடகு வைக்க வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிற மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்காகக் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி இல்லை. அடகு வாங்கு கிறவர்களின் லாபத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத் தோடு கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிற ஒரு திருத்த மசோதாவாகத் தான் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே இருக்கிற சட்டத்தின் மூன்றாவது ஷரத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தம், ஏற்கனவே இருப்பதைக் காட்டிலும் 50 பர்சென்ட்க்கு மேல் வட்டியை உயர்த்தி அடகு வாங்குகிறவர்களுக்கு நல்ல லாபத்தை சம்பாதித்துக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. ஏற்களவே இருந்த வட்டி விகிதத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு என்ன அவசியம் நேர்ந்தது? அடகு வாங்குகிறவர்கள், அப்படி வட்டியை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கத் தான் வேண்டும், அதற்கான முறையில் ஒரு மசோதா கொண்டு வர வேண்டியது அவசியம் என்று ராஜ்ய சர்க்காரிடம் அவர்கள் முறையிட்டுக் கொண்டதன் விளைவாக இந்தத் திருத்த மசோதா வந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவர்கள் அப்படிக் கோரவில்லை என்றால் எதற்காக வட்டியை, ஏற்கனவேயே முந்தைய மசோதாவில் எந்தளவு நாம் நிர்ணயம் செய்திருந் தோமோ அதைவிட 50 பர்சென்ட் உயர்த்த வேண்டிய அவசியம்

20th August 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

என்ன நேர்ந்தது? ஏற்கனவே உள்ள வட்டியே அதிகம் என்று சிறிய அளவில் கடன் வாங்குகிறவர்களும், உழைப்பாளி மக்களும் கருதி வந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க அந்த வட்டியைக் காட்டிலும் அதிக வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டு வருவது தேவைதானா என்பதுபற்றி ராஜ்ய சர்க்கார் இங்கு விளக்கிக் கூற வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அடகு வைக்க நேருகிறவர்கள் தங்கள் பட்டுச் சேலைகளை, மூக்குத்தியை, காது தோடு போன்ற சிறிய நகைகளை அடகு வைத்து தற்காலிகமாக வாழ்க்கைச் செலவிற்குப் பணம் வாங்க வேண்டிய நிர்பந்தத்திற்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறவர்கள் பெரும்பாலும் சாமான்ய மக்கள்தான். அன்றாடம் உழைத்துச் சம்பாதிக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறவர்கள்தான். ஏதாவது ஒரு நோய் நொடி வந்து விட்டால் அல்லது வேறு ஒரு நெருக்கடி வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டு விட்டால், அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தான் அடகு வைப்பது என்ற நிலைக்கு அவர்கள் உந்தித் தள்ளப்படுகிறார்கள். தாங்கள் மிக அருமையாக வைத்திருக்கக் கூடிய சிறு பொருள்களைக் கூட அடகுக் கடைக்காரனிடம் கொடுத்து விட்டு அதற்கு வட்டியும் செலுத்த வேண்டிய நிர்பந்தத்தில் இருக்கிற சாமான்ய மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு மேலும் உபத்திரவம் அளிக்கும் முறையில் வட்டியை அநியாயமாக உயர்த்துவதற்கு ராஜ்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்து கொடுப்பது எந்த வகையில் நீதிக்கு உகந்தது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அது எந்த வகையில் அவர்களுக்கு நீதி வழங்குவதாகும்? வட்டியை உயர்த்திக் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கும் மசோதாவினால் அவர்கள் அடகு வைத்திருக்கும் பொருள்களையே மீட்க முடியாததொரு நிலை ஏற்படாதா? இதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்த்துத்தான் வட்டியை உயர்த்த வேண்டுமென்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்களா? ஒரு கால் அரசாங்கத் தரப்பில் சொல்லக்கூடும், இன்று நாம் ஒரு வட்டி நிர்ணயம் செய்திருந்த போதிலும் அதை விட அதிகப்படியான வட்டியைத்தான் நடைமுறையில் அடகுக் கடைக்காரர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்தில் நிர்ணயித்திருப்பதை விட அதிகப்படி வட்டி வாங்கிக் கொண்டிருப்பதால் சட்டத்தை சரிவர அமுல் நடத்த முடியவில்லை. ஆகவே இப்பொழுது அவர்கள் வாங்குகிற கூடுதலான வட்டியையொட்டி அதற்கேற்றவாறு உயர்த்தி விடலாம் என்ற எண்ணத்தோடு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று கூறப் போகிறார்களா? ஏற்கனவே நிறைவேற்றிய சட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கு இந்த ராஜ்ய சர்க்காரால் முடியவில்லை என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன காரணம்? கவனக் குறைவா? அல்லது திறமைக் குறைவா? அல்லது துணிச்சல் குறைவா? இதில் எது காரணம் என்பதை அரசாங்கம் இங்கு வெளிப்படையாக எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்ற திருத்தங்களின் தன்மைகூட அடகுக் கடைக்காரர்களுக்கு நன்மை அளிக்கத்தக்கதாய் அமைந்திருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே, இந்த மசோதாவானது

[Sri P. S. Chinnadurai] [20th August 1960

பொறுக்கு கமிட்டிக்குப் போவது மிகவும் பொருத்தமானதுதான். பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதைப் பற்றி விரிவாக விவாதிக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டியில் அதைப் பற்றி விவாதிக்கப்படும்பொழுது இப்போதுள்ள திருத்தங்கள் எல்லாம் அடியோடு மாற்றி அமைக்கப்படும் என்றும், முடிவாக அடகு வைக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கும் சாமான்ய மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கத்தக்க முறையில் இந்தத் திருத்த மசோதா உருவாக்கப்படும் என்கின்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவினுடைய முக்கிய நோக்கம் அடகு, லேவாதேவி செய்கிறவர்கள் எல்லோரும் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டும், நல்ல முறையில் கணக்குகள் எல்லாம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், அடகு வைக்கின்றவர்களின் பார்வைக்கு அது இருக்கவேண்டும், அடகு வைத்த பொருள்களை இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்வதற்கு வசதி இருக்கவேண்டும், இம் மாதிரியான சலுகைகளை எல்லாம் அடகு வைக்கிறவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காகத்தான் இச்சட்டம் கொண்டு வரப் பட்டது. அதோடு இந்தத் திருத்த மசோதாவில் அதிகமாகக் கொஞ்சம் வட்டி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி கனம் அம்மையார் அவர்களும் சொன்னார்கள். சட்டத்தில் எவ்வளவு தான் குறைவாக இருந்தாலும் கூட வேறு விதமாக அவர்கள் வட்டி வாங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். வெளியே அதிகமான வட்டிக்கு கொடுத்துக்கொண்டும் வாங்கிக்கொண்டும் இருக்கும் பொழுது ஏட்டில் மட்டும் 2 பர்சென்ட் அல்லது 3 பர்சென்ட் என்று எழுதி வைப்பதால் என்ன பிரயோஜனம்? நடைமுறையில் இருக்கின்ற அளவுக்கு ஓரளவுக்குப் பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டம் முதலில் 1943-ல் கொண்டு வரப் பட்டது. இப்போது நடப்பது 1960. எல்லாத் துறையிலும் வட்டி விகிதங்கள் எல்லாம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் 12 பர்சென்ட் அதாவது 100-க்கு 12 வட்டி என்பது தர்ம வட்டி அல்லது நியாயமான வட்டி என்று தான் ஜனங்கள் சொல்லுவார்கள். அதற்கு மேல் இருந்தால் தான் கூடுதலான வட்டி என்று சொல்ல முடியும். அது மட்டுமல்லாமல் சட்டத்தில் மட்டும் குறைவாகப் போட்டுக் கொண்டு நடை முறையில் வேறு வட்டி விகிதம் இருந்து கொண்டிருந்தால் அதில் பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லை. அதோடு அரசாங்கம் மிக குறைவாக வட்டி விகிதத்தைப் போட்டால், அதை வைத்துக்கொண்டு "பார்த்தீர்களா அரசாங்கம் 2½ பர்சென்ட் தான் வட்டி போட்டிருக்கிறது, இது மிகவும் குறைவு" என்று சொல்லி, மேலும் அதிகமாக வாங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே எது நியாயமாக இருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்தவாறு நிச்சயிக்கவேண்டும். அந்த முறையில் தான் இதில் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் பேரில் பல கனம் அங்கத்தினர்களும் பலவிதமான கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். நான் இதை முன்னாலேயே எதிர்பார்த்தேன். அதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் பொறுக்கு கமிட்டிக்கு விடுவதற்கு ஒப்புக்கொண்டேன். ஒரே அடியாக இந்தத் திருத்தத்தை

20th August 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

சபையில் கொண்டு வருவது நல்லதல்ல என்றும் எண்ணினேன். பொறுக்கு கமிட்டியில் இதைப்பற்றி நன்ருக அலசிப் பார்க்கலாம். அங்கே கனம் சின்னதுரை அவர்கள் வந்து இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி எனக்கு அதுதான் நியாயம் என்று புரிய வைப்பார்களேயானல் அவைகளை ஒப்புக்கொள்ளலாம். அதில் எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை என்பதைத் திறந்த மனதோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

The amendment of Sri T. Sampath was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Pawn-brokers (Amendment) Bill, 1960, be referred to a Select Committee consisting of the following members :—

1. Hon. Sri M. A. Manickavelu
2. Sri P. G. Karuthiruman
3. Sri T. Sampath
4. Sri K. S. G. Haja Sheriff
5. Sri S. Khadir Sheriff
6. Sri A. Rathnavel Gounder
7. Sri A. Chinnasami
8. Sri S. Ramakrishna Thevar
9. Srimathi P. K. R. Lakshmikantham
10. Sri N. K. Palanisami
11. Sri D. S. Authimoolam
12. Sri P. S. Chinnadurai
13. Sri S. Ramasami Thevar
14. Sri V. Subbiah
15. Sri K. Anbazhagan."

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : Under Rule 99 (1) of the Assembly Rules, I nominate Hon. Sri M. A. Manickavelu to be the Chairman of the Select Committee.

(5) THE MADRAS NURSES AND MIDWIVES (AMENDMENT) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 22 OF 1960)

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move :

"That the Madras Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 22 of 1960), be taken into consideration."

Sir, with a view to have a uniform law applicable to the entire State of Madras, as now reconstituted after the reorganization of States, it is proposed to enact legislation to extend the Madras